

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

Mă întăresc în porți ca să intru cuvânt în carte și să Mă fac duh de sărbătoare peste Ierusalim. Amin. Sunt Arhiereul Tatălui Savaot, și Tatăl este în Mine, iar lângă Mine am în coborârea de azi ceata arhierilor, dintre care ei sărbătoresc cerește pe pământ cu voi pe arhierii Vasile, Grigorie și Ioan, cei cu harul și cu darul lucrător prin lucrarea coborârii Mele cuvânt pe pământ la voi, copii ai Ierusalimului nou. Lucrarea lor e mare de tot prin lucrarea Mea de azi, iar lupta lor pentru lucrarea Mea e ca în cer, nu ca pe pământ, căci Eu și cu Tatăl știm că această lucrare este salvarea făpturii, scoaterea omului din locuința morților, și venirea Mea apoi, ca să-și ia toată firea, toată facerea viața ei cea de dinaintea morții care s-a așezat pe pământ prin neascultarea omului făcut de cuvântul Meu și de mâna Mea cea lucrătoare a cuvântului Tatălui, rostit de gura Mea. Amin.

O, poporul Meu, o, fiilor mici rămași din lucrarea Mea cea prin trâmbița Mea, Verginica! Îmi amintesc de Avraam cum l-a întâmpinat Melchisedec și i-a dat pâine și vin, care însemna Trupul și Sângele Fiului lui Dumnezeu, căci Melchisedec era preotul lui Dumnezeu, și M-a purtat Avraam în pânțele lui, și Eu am fost Acela Care S-a numit urmașul lui, precum grăiesc Scripturile care spun despre Avraam: «Lui și urmașului lui». Amin.

Îmi amintesc de Verginica, Îmi amintesc cum Eu M-am dat ei pâine și vin prin arhierii Mei cei trei, Vasile, Grigorie și Ioan în anul 1955, după ce am pregătit-o ca să trâmbițez prin ea mai înainte de venirea Mea cu sfinții, și apoi cu învierea morților, și apoi cu slava cea de după acestea.

Mă las cu binecuvântare înnoită peste ieslea cuvântului Meu și cu lucrarea cea cerească a celor trei arhierii cerești binecuvântăm mersul înainte al mântuirii prin lucrarea cuvântului venirii Mele, iar Eu, Domnul, dau glas sfinților, fiindcă Eu cu sfinții vin, după cum este scris: «Oștirile din cer vin după El, călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb, curat». Amin, amin, amin.

– *Binecuvântăm din dreapta Ta cuvânt arhieresc, Doamne Cuvinte, și înnoim puterea întreitului jertfelnic de nou Ierusalim pe pământ, căci așa ai binevoit Tu, ca să arzi pe acest foc păcatele făpturii și să suni învierea, Doamne, că Tu ești Cel de al șaptelea înger Care sună, și apoi toate sfârșitu-s-au. Amin.*

Binecuvântare de foc de Duh Sfânt înnoim prin cuvânt peste cele trei jertfelnice de foc ale Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, pământul cel nou, din mijlocul căruia Domnul rostește cuvântul râului vieții ca să curgă peste pământ și să se spele în el cei mântuiți, cei ce se lasă de păcate ca să se nască de sus pentru viața veacului ce va să fie după învierea morților. Amin.

O, fii ai Ierusalimului, cine știe pe pământ de ce a lăsat Domnul Trupul și Sângele Lui prin taina preoției care preface pe Domnul în pâine și vin, care preface pâinea și vinul în Domnul Iisus Hristos, Cel răstignit și înviat și înălțat la Tatăl și iarăși venit? Domnul pentru ucenici a lăsat această taină a unirii cu El, dar pe pământ nu se înțelege ce a făcut Domnul când S-a așezat cu ucenicii Lui ca să lase pe pământ Paștele Lui, și apoi să aștepte iarăși înnoirea lui, Paștele cel nou întru împărăția Tatălui Lui, și tot cu ucenicii Lui și nu altfel.

Cine pe pământ mai înțelege ce înseamnă ucenic al Domnului Iisus Hristos? El a spus: «Cine nu lasă pentru Mine tată și mamă și frați și surori și tot ce are și pe el însuși, nu poate să fie ucenicul Meu. Cel ce nu se leapădă de sine nu poate să fie ucenicul Meu». O, nu mai este înțeleasă această taină și s-a stricat împlinirea ei, căci oamenii au făcut negoț cu Domnul pentru numele lor și și-au făcut nume și au înșelat toate neamurile pământului, precum este scris

despre lucrarea lui antichrist și pe care oamenii nu o înțeleg din Scripturi, fiindcă Scripturile sunt deslușite pe pământ numai de Duhul Sfânt, Care lucrează prin biserică sfântă, sobornicească și apostolească și care are în mijlocul ei duhul proorociei și Trupul și Sângele Domnului, în chip nou, adică pentru om nou, curățit de păcat pentru ca să se facă ucenic al lui Hristos. Amin.

Trupul și Sângele Domnului, sfânta Împărtășanie, trebuie luată numai de ucenici, ca să se împlinească Scriptura pe care a spus-o Domnul: «Eu în voi, și voi în Mine». Dar unde această Scriptură nu se vede împlinită așa cum este ea spusă, atunci în zadar lucrează omul în numele acestei taine, că acolo nu sunt ucenici așa cum a lucrat Domnul, și sunt oameni supuși păcatului, nelepădați de sine și care fac negoț vânzând și cumpărând în numele Domnului și pecetluind prin aceasta lucrarea lui antichrist care vine înaintea Domnului.

«Eu în ei, și ei în Mine, Tată, ca să știe lumea că Tu M-ai trimis». Așa S-a rugat Fiul Tatălui pentru ucenicii la care El lăsase Trupul și Sângele Lui, și apoi S-a dus să-Și împlinească jertfirea și să înfăptuiască taina Paștelui, taina Mielului junghiat pentru păcatele făpturii. Așa să fie în lucrarea Paștelui cel nou în grădinița cuvântului, în care Domnul lucrează întreit pentru învierea făpturii. Lucrare de ucenici să se vadă peste pământ, iar noi, cei trei arhierei care avem ungere de la Tatăl și pe care am lăsat-o peste această lucrare de cuvânt și cu care lucrăm acum, la sfârșit de timp, întru venirea cuvântului, binecuvântăm întreitul jertfelnic al Mielului lui Dumnezeu Care spală păcatele făpturii, iar Domnul să vadă, și să Se vadă peste pământ din mijlocul Sfintei Sfintelor Sale de la sfârșit de timp, să Se vadă cu lucrare de ucenici, ca să știe lumea că Tatăl L-a trimis, și că El este, și că al Lui este acest cuvânt, și venirea Lui este. Amin, amin, amin.

– Iar Eu, Domnul, pecetluiesc cuvântul celor trei arhierei ai Mei cerești și întăresc lucrarea harurilor și a darurilor lor peste cei trei fii unși în grădinița cuvântului Meu, și la toți fiii Ierusalimului spun așa: fiilor, fiilor, să Mă aveți bogat în voi, ca să Mă puteți da unul altuia spre zidire și ca nici unul să nu fiți fără lucru sfânt. Să nu vă aveți unul pe altul în inimă mai mult decât pe Mine, ca nu cumva să vă scrie duhul rău că aveți alt dumnezeu în afară de Mine, căruia îi slujiți cu inima și cu dorul din ea, că Eu oftez și am oftat îndelung până ce să vă am, și ca să vă am apoi fii ai Mei și frați adunați în inima Mea din care să Mă luați ca să Mă aveți în voi, căci Eu sunt un Dumnezeu gelos și îl dau de la Mine pe cel ce nu Mă iubește pe calea pe care vă învăț Eu iubirea, Eu și nu voi. O, să nu vă fiți vouă înșivă stăpâni, căci Dumnezeu trebuie să vă fie Tată, iar voi să-I fiți fii. Să nu faceți cu inima voastră ce vrea ea. Să nu luați în ea ceva din ce nu vă spun Eu; să nu luați nici din cer, nici de pe pământ în afară de cele ce vă dau Eu prin cuvânt. O, dacă M-ar iubi cei ce se vor ai Mei, dacă M-ar iubi de ajuns, așa cum este porunca vieții omului, Eu n-aș mai spune peste ei atâtea cuvinte, atâtea povețe, atâtea rugi, fiilor. Inima din creștin dacă devine locaș a ceva ce nu-i dau Eu prin cuvânt, atunci ea nu este curată pentru ca să fie ea locaș al Meu, și ea este a omului însuși, și atunci el nu mai este al Meu chiar dacă Eu nu-i spun aceasta, deși atunci când îl strig, când îl mustru, de aceea o fac, pentru că nu mai este al Meu, și dau să-l golesc de cele ce are el în inimă și ca să-l fac iarăși al Meu, și ca să-l vadă duhul rău și să nu-l mai învețe pe om să facă omul ca el însuși și nu ca Mine.

O, Eu pe voi v-am învățat să treceți din trup în duh și să fiți ascultători pe pământ și să umblați numai și numai în lumină, că voi aveți călăuză pusă de Mine peste voi ca să vedeți precum Eu văd, și să Mă vedeți precum Eu vă văd, și din zi în zi mai mult să nu mai trăiți zilele voastre, ci să trăiți zilele Domnului, fiilor, căci s-au scurs doisprezece ani de când am sfântit cu cuvântul Meu cel din nori lăsat peste pământ Sfânta Sfintelor Noului Ierusalim, din care Eu Mă împart cuvânt peste pământ coborând pe firul sfintei Liturghii, iar legea jertfelnicului voi s-o știți și s-o trăiți din zi în zi mai deplin, ascultând de glasul Meu și de glasul călăuzei, căci vai de biserica în care nu este duh de prooroc, fiilor.

Au trecut doisprezece ani de când cu mare dor, cu dor lung de șapte mii de ani, și apoi de două mii de ani, am pus pecetluirea cu legea cea cerească a sfințeniei peste Sfânta Sfințelor Mele din zilele din urmă și când am avut din cer pe cei trei arhierei, Vasile, Grigorie și Ioan, iar de pe pământ, pe voi și pe arhiereul Meu Irineu, toți laolaltă martori ai lucrării învierii ce va să se arate tot mai mult peste pământ. O, cu mare durere Mă uit peste cei cruzi cu inima care-Mi chinuie Duhul Meu Cel Sfânt din arhiereul Meu cel prigonit acum pe pământ pentru numele Meu cel nou, care se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, și cu care mereu, mereu vă pecetluiesc pe voi și pe el în chip tainic, și pe toți cei mari și mici ai bisericii lumii care sunt judecați prin acest cuvânt, căci ei nu vor să fie ucenici, ci vor să fie cei ce vând în numele Meu, iar Eu curând, curând îi voi trimite la cei ce vând pe cei ce n-au vegheat, că Eu voi striga cum și acum strig în miez de noapte: iată, Mirele vine; vine venind, și fericită este sluga pe care o va găsi priveghind, și nevreșnică este aceea pe care o va găsi lenevindu-se și bătând pe cei care nu vor să bea și să mănânce și să zică: *«Stăpânul întârzie»*.

O, Ierusalime, o, popor hrănit de cuvântul lui Dumnezeu și de duhul proorociei care s-a făcut dar mare în mijlocul tău prin puterea și prin harul Meu! Voiesc să văd la tine lucrare de ucenic, lucrarea Sfintei Liturghii, Trupul și Sângele Meu unit cu tine în toți fiii tăi cei ucenici, ca să-I spun Tatălui cu dor și cu bucurie: *«Eu în ei, și ei în Mine, ca să știe lumea că Tu M-ai trimis la ei, Tată»*. Amin, amin, amin.

30-01/12-02-2004